

at gjøre, og hvorledes det er umuligt at arbejde sammen med et saadant Parti. Spørgsmaalet er, om man kunde blive i Stand til at bryde dette store Parti paa en mindre voldsom og radikal Maade og ved et mindre farligt Middel end det, at lade Fjernerne for dette Parti komme til Roret; men den første Betingelse for, at dette kunde ske, var, om vi kunde komme til en Overenskomst paa en eller anden Maade. Jeg skal indrømme, at der ogsaa paa den anden Side maa være visse Betingelser tilstede for, at en saadan Overenskomst kan gennemføres; det er jo naturligt, at de, der repræsenterer andre Interesser, ogsaa maa drives til Uberligheder, saaledes som Udviklingen nu en Gang er, og, saavidt jeg kan opfatte Landssthingets Stemning for Diebliffet, er det bleven drevet over i den modsatte Retning, og det er Noget ganske naturligt. Jeg tilstaar, at, hvor vanskeligt det end kunde være, vilde det dog være høist ønskeligt, om man kunde tænke sig en saadan Overenskomst bragt tilveie; thi jeg kan ikke se Andet, end at, hvis den Kamp, der nu føres mellem de to Partier, Regeringen paa den ene Side og dette store Parti paa den anden Side, skal forfættes saaledes, som den hidtil er bleven ført, ville vi let komme yderligere og yderligere, og jeg skal villig indrømme den ærede Ordfører for Interpellanterne, der har stillet Dagsordenen, at jeg ikke kan se rettere end, at vi, dersom vi skulle fortsætte den Kamp, som vi nu ere i Færd med, ville komme ikke alene til en provisorisk Finantslov, men tillige til Noget, der ligger bag ved den. Der kommer jo en Tid, da den provisoriske Finantslov skal kjendes gyldig af Rigsdagen (En Stemme: Rigsretten). Ikke alene af Rigsretten, thi det er ikke saa vanskeligt — desværre, Rigsdagens Anerkjendelse er vanskeligere at opnaa, og jeg skal da give det ærede Medlem Ret i, at naar man har i Sinde at udstede en provisorisk Finantslov, er det høist sandsynligt, at en provisorisk Balglov vil ligge bag den provisoriske Finantslov. (Hør, hør!) Ja, de Herrer sige „hør“, men jeg siger det udtrykkelig, fordi jeg ønsker at fremhæve, at jeg ogsaa ser Fremtiden saaledes, at jeg kunde ønske, at en Overenskomst maatte finde Sted, om en saadan var mulig. Naar Spørgsmaalet imidlertid dreier sig om, hvor Skylden ligger, saa vil den Historie, der ikke skrives af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), nok temmelig tydeligt og klart vise, hvor Skylden for de Forhold, der nu finder Sted, væsentlig hviler.

H. C. Olsen: Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Det. Hansen) sagde før, at han ikke havde hørt, at Nogen her i Salen undtagen det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Jønger) og jeg vilde vælte det politiske Ansvar paa Kongen. For mit Ved-

kommende maa jeg gjøre bestemt Indsigelse imod, at jeg vil have væltet noget Ansvar over paa Hans Majestæt Kongen. Det glæder mig, at jeg i saa Henseende kan henholde mig til den ærede Ordfører for Forespørgerne, thi, skøndt han i Begyndelsen spillede Boldt med dem, der vilde gjøre Hans Majestæt ansvarlig, endte han dog med at sige, at Kongen ikke altid var eller burde være lige stærkt dækket, og der, hvor han ikke er fuldstændig dækket, bliver der altsaa en lille Smule Ansvar. Naar man vil tillægge Kongen en personlig Villie og tillade ham at udtale den — og det vil der ærede Ordfører for Forespørgerne gjøre — siger jeg, at man i visse Tilfælde ogsaa maa lade ham handle paa eget Ansvar.

Ville: Det forekommer mig, at den nærværende Debat indeholder adskillige særdeles glædelige Fremskridt. Jeg nævner som det første, at den høitærede Formand har udtrakt sin Velvillie til denne Forespørgsel saa vidt, at den ikke lammes ved nogen Trusel om Afstemning, men at man saar Tilladelse til at tumle sig frit i Dagsmøder. Den næste Fordel, Debatten har, er, at Fortryllesen er hævet, og at de hidtil bundne Tunger ere bleve løste. Dette er ligeledes et betydningsfuldt Fremskridt. Vi have jo nu levet saa mange Dage under det sørgelige og for Foretningssagen i saa høi Grad svækkende Kryk, at de første Behandlinger ere bleve særdegs i en Fart, at det er ligesom en Gjenkaldelse af de fundne gode Dage atter at høre de Herrer fra den Side tage Ordet uden at være bundne til en enkeltvalgt Ordførers Udtalelser. Men det tredie og største Fremskridt er den overordentlig stærkede Omhu for alt det Konstitutionelle, som nu gjør sig gjældende hos de Herrer af Moltallet, som ikke altid i Praxis have drevet den samme Lære (So!), saaledes som jeg om lidt skal have den Gæde at vise tydeligere. Vi ere jo vel gaaede en hel Del tilbage med Hensyn til Kraften af de Midler, der anvendes under de politiske Kampe, som føres, Baabnene ere efterhaanden bleve mindre og mindre skarpe; ellers pleier man dog at begynde med de svage Midler, for at ende med de stærke; men her er det gaaet ganske omvendt. Man har begyndt med de stærkeste, og de ere bleve svagere og svagere, og nu har det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holtstein-Ledreborg) og hans Venner paataget sig for anden Gang at opspæde den Medicin, hvormed de vilde helbrede Staten, saa at den er bleven til en overordentlig tynd Limonade. Det havde dog været rimeligere, at man havde begyndt paa den modsatte Maade og endt med de kraftigste Midler. Thi hvorledes det end forholder sig med den Bægt, man maa tillægge den Dagsorden, der er foreslaaet, tror jeg dog ikke, at Nogen kan være i Tvivl om, at efter Alt, hvad der er gaaet